

76de Møde.

Tirsdag den 12. Februar Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Handelsministeren, hvad der er foretaget i Anledning af et i indeværende Rigsdagssamling henvist Andragende

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg B.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om indenlandsk Skillemt.

Formanden: Da Finansministeren ønsker at stille Ændringsforslag hertil og dette ikke har kunnet foreligge trykt forinden Mødet, vil denne Sag udgaa og formentlig komme paa Dagsordenen for Mødet i Morgen.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at der er fremsat Ønske om, at Forhandlingen om den følgende Sag maa fremskyndes, og at det derfor er min Agt at holde Aftenmøde i Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansåret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Holstein: Et Forslag til en Tillægsbevillingslov, der forøger Indtægten paa Finanslovens § 5 med 48 Mill. Kr., maa naturligvis fryde enhver Finansministers Hjerte og ikke mindst, naar han, som den højtærede Finansminister, bærer Ordet „Balance“ indskrevet i sit Hjerte — ligesom hin engelske Dronning, der aldrig kunde glemme, at hun ikke ejede Calais, og derfor erklærede, at hvis man efter hendes Død aabnede hendes Hjerte, vilde man finde Ordet „Calais“ indgraveret deri.

Den højtærede Finansministers Stræben efter Balance er en ædel Stræben, og 48 Mill. Kr. mere i Skatteindtægt end paa-

regnet ved Budgettets Anlæg er jo en Post. Beklageligt er det blot, at den Tendens, som Skattestigningen viser, er saa ensidig. Ensidighed i Beskatningen er nemlig ikke blot en Uretfærdighed, men ogsaa en finanspolitisk Svaghed; dette er imidlertid et af de Spørgsmaal, hvorom Valgslaget skal staa, og som jeg derfor her skal lade ligge. Beklageligt er det endvidere, at den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale gik let hen over den Kendsgerning, at Indkomstkatten maa ansættes 5 Mill. Kr. lavere end beregnet. Et ildevarslende Symptom er dette, naar man tager i Betragtning de store Skuffelser, som denne Skattekilde tidligere har bragt. Indkomsternes Svigten er en Kalamitet, som strækker sine skattemæssige Virkninger langt ud over den direkte Ydelse af direkte Skat til Staten. Den vil, lidt før eller lidt senere, bevirke, at den energiske Jagt paa Luxusforbruget ikke giver det Udbytte, der ventes.

Den højtærede Finansminister fandt en stor Opmuntring i den Omstændighed, at Stempelskatten tegner til at gaa op med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at Børsskatten skulde give $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mere end paaregnet. Det er, erklærede han, „et af de mange Tegn paa Næringslivets Genopvaagnen“. Ja, mon nu disse Indtægter ogsaa er Foraarsbedudere? Hvis der f. Eks. prolongeres et større Antal Handelsveksler end normalt af Købmændene, fordi de venter, at de derved kan skaffe sig billigere Dækning af deres Valutaforbrug, saa er Stigningen vel snarere et Tegn paa Næringslivets Usikkerhed, og hvis et stærkt Salg af danske Obligationer med samtidig Anlæg af Kapital i mindre deprimerede Effekter skulde skaffe $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. mere i Børsskat, ligner dette saa ikke mere et Sygdomstegn end et Tegn paa Opblomstring af Erhvervslivet?

Forøgelsen af de saakaldte Luksuskatter er jo Kærnen i den fiskale Politik, som Tillægsbevillingslovforslaget giver Udtryk for: en ægte Frihandler kan beskattede Fødemidler som Svesker og Rosiner, naar blot disse Fødevarer kaldes Luksus, og han kan ligeledes beskattede Borgernes, navnlig Byborgernes, beskedne Klæder, naar der er blot en Antydning af Silke i disse Klæder.

Ved anden eller tredje Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget vil der formentlig blive stillet et Ændringsforslag, som skal bringe § 24, Forrentningen af Statsgælden, i Overensstemmelse med de faktiske Forhold. Renten er jo budgetteret til pari Kurs, og Ændringsforslaget vil altsaa give Rentebeløbet en Forøgelse, der svarer